I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/472

av den 19 mars 2019

om upprättande av en flerårig plan för bestånd som fiskas i västliga vatten och angränsande vatten och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av förordningarna (EU) 2016/1139 och (EU) 2018/973 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 811/2004, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007 och (EG) nr 1300/2008

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) I Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982, där unionen är avtalsslutande part, föreskrivs bevarandeskyldigheter, bland annat i fråga om att bibehålla eller återställa populationer av fiskade arter så att de ligger på nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning (MSY).

(2) Vid Förenta nationernas toppmöte om hållbar utveckling som hölls i New York 2015 förband sig unionen och dess medlemsstater att senast 2020 på ett effektivt sätt reglera fångsterna och få stopp på överfisket, det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket samt alla destruktiva fiskemetoder och införa vetenskapligt grundade förvaltningsplaner i syfte att på kortast möjliga tid återställa fiskbestånden minst till nivåer som kan ge MSY fastställt utifrån deras biologiska egenskaper.

(3) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ([3]) fastställs reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken (GFP) i linje med unionens internationella åtaganden. GFP ska bidra till skyddet av den marina miljön, till hållbar förvaltning av alla kommersiellt nyttjade arter och i synnerhet till att senast 2020 uppnå god miljöstatus i enlighet med artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG ([4]).

(4) Målen för GFP är bland annat att säkerställa att fisket och vattenbruket är miljömässigt hållbara på lång sikt, att tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och att genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen.

([1]) EUT C 440, 6.12.2018, s. 171.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 februari 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 5 mars 2019.
([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).
([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

(5) För att uppnå målen för GFP ska det antas en rad bevarandeåtgärder, efter behov i olika kombinationer eller sammansättningar; det kan bland annat röra sig om fleråriga planer, tekniska åtgärder och fastställande och fördelning av fiskemöjligheter.

(6) Enligt artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska de fleråriga planerna grundas på vetenskaplig, teknisk och ekonomisk rådgivning. I enlighet med de bestämmelserna bör den fleråriga plan som fastställs i den här förordningen (nedan kallad *planen*) innehålla övergripande mål och kvantifierbara mål med tydliga tidsramar, referenspunkter för bevarande, skyddsåtgärder och tekniska åtgärder som har utformats för att undvika och minska oönskade fångster och minimera inverkan på den marina miljön, särskilt på känsliga livsmiljöer och skyddade arter.

(7) Denna förordning bör beakta de begräsningar som hänger samman med storleken på fartyg som bedriver icke-industriellt fiske och kustfiske i de yttersta randområdena.

(8) ”Bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning” bör förstås som en hänvisning till allmänt tillgänglig vetenskaplig rådgivning som backas upp av de mest aktuella vetenskapliga uppgifterna och metoderna och som har utfärdats eller granskats av ett oberoende vetenskapligt organ som är erkänt på unionsnivå eller internationell nivå.

(9) Kommissionen bör inhämta bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning för de bestånd som omfattas av planen. I detta syfte ingår den samförståndsavtal med Internationella havsforskningsrådet (Ices). Den vetenskapliga rådgivning som utfärdas i synnerhet av Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå bör baseras på planen och, i synnerhet, ange F_{MSY}-intervall och referenspunkter för biomassa, dvs. MSY $B_{trigger}$ och B_{lim}. Dessa värden bör anges i den bedömning som avser det relevanta beståndet och, när så är lämpligt, i annan offentligt tillgänglig vetenskaplig rådgivning, exempelvis i den rådgivning om blandfiske som utfärdas i synnerhet av Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå.

(10) I rådets förordningar (EG) nr 811/2004 ([5]), (EG) nr 2166/2005 ([6]), (EG) nr 388/2006 ([7]), (EG) nr 509/2007 ([8]) och (EG) nr 1300/2008 ([9]) fastställs regler för nyttjande av det nordliga beståndet av kummel, bestånden av sydkummel och havskräfta i Kantabriska sjön och väster om Iberiska halvön, tunga i Biscayabukten, tunga i västra delen av Engelska kanalen, sill i området väster om Skottland och torsk i Kattegatt, Nordsjön, väster om Skottland och Irländska sjön. Dessa och andra demersala bestånd fångas i blandfiske. Därför är det lämpligt att upprätta en övergripande fleråring plan som tar hänsyn till sådana tekniska samspel.

(11) Dessutom bör en sådan fleråring plan tillämpas på demersala bestånd och fisket efter dessa bestånd i de västliga vattnen, inbegripet de nordvästliga vattnen och de sydvästliga vattnen. Dessa är de arter av rundfisk, plattfisk och broskfisk samt havskräfta (*Nephrops norvegicus*) som lever på eller nära havsbotten.

(12) Vissa demersala bestånd nyttjas både i de västliga vattnen och i angränsande vatten. Därför bör tillämpningsområdet för de bestämmelser i planen som rör mål och skyddsåtgärder för bestånd som huvudsakligen nyttjas i de västliga vattnen utvidgas så att de omfattar även dessa områden utanför de västliga vattnen. För de bestånd som också förekommer i de västliga vattnen men som huvudsakligen nyttjas utanför de västliga vattnen, är det dessutom nödvändigt att fastställa mål och skyddsåtgärder i de fleråriga planerna för de områden utanför de västliga vattnen där dessa bestånd huvudsakligen nyttjas, genom att tillämpningsområdet för de fleråriga planerna utvidgas så att de även omfattar de västliga vattnen.

(13) Planens geografiska tillämpningsområde bör baseras på beståndens geografiska utbredning enligt den senaste vetenskapliga rådgivning om bestånden som tillhandahålls i synnerhet av Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå. Beståndens geografiska utbredning såsom den anges i planen kan behöva ändras i framtiden på grund av att det finns bättre vetenskaplig

([5]) Rådets förordning (EG) nr 811/2004 av den 21 april 2004 om åtgärder för återhämtning av det nordliga kummelbeståndet (EUT L 150, 30.4.2004, s. 1).

([6]) Rådets förordning (EG) nr 2166/2005 av den 20 december 2005 om fastställande av återhämtningsåtgärder för bestånden av sydkummel och havskräfta i Kantabriska sjön och väster om Iberiska halvön och om ändring av förordning (EG) nr 850/98 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer (EUT L 345, 28.12.2005, s. 5).

([7]) Rådets förordning (EG) nr 388/2006 av den 23 februari 2006 om upprättande av en fleråring plan för hållbart utnyttjande av beståndet av tunga i Biscayabukten (EUT L 65, 7.3.2006, s. 1).

([8]) Rådets förordning (EG) nr 509/2007 av den 7 maj 2007 om upprättande av en fleråring plan för hållbart utnyttjande av beståndet av tunga i västra delen av Engelska kanalen (EUT L 122, 11.5.2007, s. 7).

([9]) Rådets förordning (EG) nr 1300/2008 av den 18 december 2008 om fastställande av en fleråring plan för sillbeståndet i området väster om Skottland och för fisket efter det beståndet (EUT L 344, 20.12.2008, s. 6).

information eller att bestånden har förflyttat sig. Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta delegerade akter för att anpassa beståndens geografiska utbredning såsom den anges i planen, om den vetenskapliga rådgivning som tillhandahålls i synnerhet av Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå visar att det har skett en förändring av de berörda beståndens geografiska utbredning.

(14) Om bestånd av gemensamt intresse även nyttjas av tredjeländer, bör unionen samarbeta med dessa tredjeländer för att säkerställa att dessa bestånd förvaltas på ett hållbart sätt som är förenligt med målen i förordning (EU) nr 1380/2013, särskilt artikel 2.2, och den här förordningen. Om inget formellt avtal nås bör unionen göra sitt yttersta för att komma fram till gemensamma arrangemang för fiske efter sådana bestånd, i syfte att möjliggöra en hållbar förvaltning och på så sätt främja likvärdiga förutsättningar för unionsaktörer.

(15) Syftet med planen bör vara att bidra till att målen för GFP uppnås, framför allt att uppnå och upprätthålla MSY för de berörda målbestånden, att genomföra landningsskyldigheten för de demersala bestånd som omfattas av fångstbegränsningar och att bidra till en rimlig levnadsstandard för dem som är beroende av fisket, med beaktande av kustfisket och socioekonomiska aspekter. Planen bör också genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen för att minimera fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen. Den bör vara förenlig med unionens miljölagstiftning, i synnerhet målet att uppnå god miljöstatus senast 2020 (i enlighet med direktiv 2008/56/EG) och målen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG ([10]) och rådets direktiv 92/43/EEG ([11]). Planen bör även närmare ange detaljerna för genomförandet av landningsskyldigheten i unionsvatten i de västliga vattnen för alla bestånd av arter som omfattas av landningsskyldigheten enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013.

(16) Artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 kräver att fiskemöjligheterna fastställs i enlighet med de mål som anges i artikel 2.2 i den förordningen samt uppfyller de mål, tidsramar och marginaler som fastställs i de fleråriga planerna.

(17) Det är lämpligt att fastställa ett mål för fiskeridödligheten (F), som motsvarar målet att uppnå och upprätthålla MSY som intervall av värden vilka gör det möjligt att uppnå MSY (F_{MSY}). Dessa intervall, som baseras på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, behövs för att skapa flexibilitet, så att utveckling inom vetenskaplig rådgivning kan beaktas, för att bidra till genomförandet av landningsskyldigheten och för att ta hänsyn till särdragen inom blandfiske. F_{MSY}-intervallen bör beräknas i synnerhet av Ices, särskilt i dess periodiska fångstråd, eller av ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå. Utifrån planen bör de tas fram för att ge en minskning på högst 5 % av den långsiktiga avkastningen jämfört med MSY. Det bör finnas ett tak för den övre gränsen, vilket innebär att sannolikheten för att beståndet sjunker under B_{lim} är högst 5 %. Denna övre gräns bör även vara förenlig med Ices så kallade *advice rule*, som anger att när lekbeståndets biomassa eller abundans är i dåligt skick, ska F minskas till ett värde som inte överstiger en övre gräns som motsvarar F_{MSY}-värdet multiplicerat med lekbeståndets biomassa eller abundans det år för vilket den totala tillåtna fångstmängden (TAC) sätts, delat med MSY $B_{trigger}$. Ices använder dessa överväganden och *advice rule* när den tillhandahåller vetenskaplig rådgivning om fiskeridödlighet och fångsmöjligheter.

(18) För att fastställa fiskemöjligheter bör det finnas en övre tröskel för F_{MSY}-intervall vid normal användning och, under förutsättning det berörda beståndet anses vara i gott skick, en övre gräns för vissa fall. Det bör endast vara möjligt att fastställa fiskemöjligheterna till denna övre gräns om det, på grundval av vetenskaplig utlåtanden rådgivning bevis, är nödvändigt för att vid blandfiske nå de övergripande mål som fastställs i denna förordning eller för att undvika att beståndet tar skada på grund av dynamiken inom eller mellan bestånd av samma eller olika arter, eller för att begränsa de årliga variationerna i fiskemöjligheterna.

(19) Det bör vara möjligt för en relevant rådgivande nämnd att rekommendera kommissionen en förvaltningsmetod som syftar till att begränsa de årliga variationerna i fiskemöjligheterna för ett visst bestånd som förtecknas i denna förordning. Det bör vara möjligt för rådet att ta hänsyn till sådana rekommendationer när den fastställer fiskemöjligheter, förutsatt att dessa fiskemöjligheter är förenliga med de mål och skyddsåtgärder som anges i planen.

(20) För de bestånd där mål för MSY finns tillgängliga, och i syfte att tillämpa skyddsåtgärder, måste det införas referenspunkter för bevarande, vilka uttrycks som triggernivåer för lekbeståndets biomassa när det gäller fiskbestånd, och triggernivåer för abundans när det gäller havskräfta.

([10]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

([11]) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

(21) Lämpliga skyddsåtgärder bör vidtas om beståndets storlek sjunker under dessa nivåer. Skyddsåtgärder bör inbegripa en minskning av fiskemöjligheterna samt specifika bevarandeåtgärder när vetenskaplig rådgivning visar att korrigerande åtgärder är nödvändiga. Dessa åtgärder bör kompletteras med alla övriga lämpliga åtgärder, såsom kommissionens åtgärder i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) nr 1380/2013 eller medlemsstaternas åtgärder i enlighet med artikel 13 i den förordningen.

(22) Det bör vara möjligt att fastställa TAC för havskräfta i fyra specifika förvaltningsområden som summan av de fångstbegränsningar som fastställts för varje funktionell enhet och för de statistiska rektanglarna utanför de funktionella enheterna inom varje förvaltningsområde. Detta bör emellertid inte hindra att åtgärder antas för att skydda särskilda funktionella enheter.

(23) I syfte att tillämpa en regional strategi för bevarande och hållbart nyttjande av de marina biologiska resurserna är det lämpligt att föreskriva en möjlighet att vidta tekniska åtgärder i de västliga vattnen avseende alla bestånd.

(24) Systemet med begränsning av fiskeansträngningen för tunga i västra delen av Engelska kanalen har visat sig vara ett effektivt förvaltningsverktyg som kompletterar fastställandet av fiskemöjligheter. Sådan begränsning av fiskeansträngningen bör därför bibehållas inom ramen för planen.

(25) I de fall då fiskeridödlighet som orsakas av fritidsfiske har en betydande inverkan på ett bestånd som förvaltas på grundval av MSY, bör rådet ha möjlighet att fastställa icke-diskriminerande begränsningar för fritidsfiskare. Rådet bör hänvisa till transparenta och objektiva kriterier vid fastställandet av sådana begränsningar. Medlemsstaterna bör vid behov vidta nödvändiga och proportionella åtgärder för övervakning och insamling av data för en tillförlitlig bedömning av de faktiska fångstnivåerna inom fritidsfisket.

(26) För att vara i överensstämmelse med den landningsskyldighet som föreskrivs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013, bör planen föreskriva ytterligare förvaltningsåtgärder som ska anges närmare i enlighet med artikel 18 i den förordningen.

(27) Tidsfristen för inlämning av gemensamma rekommendationer från de medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse bör fastställas, såsom krävs enligt förordning (EU) nr 1380/2013.

(28) I enlighet med artikel 10.3 i förordning (EU) nr 1380/2013 bör bestämmelser antas för en återkommande bedömning från kommissionens sida av ändamålsenligheten och effektiviteten i tillämpningen av denna förordning baserad på vetenskaplig rådgivning. Planen bör utvärderas senast den 27 mars 2024 och därefter vart femte år. Denna tidsperiod kommer att ge utrymme för ett fullständigt genomförande av landningsskyldigheten och vara tillräcklig för att regionala åtgärder ska kunna antas och genomföras och för att effekterna på bestånden och olika fisken ska synas. Det är också den minimiperiod som de vetenskapliga organen har krävt.

(29) I syfte att möjliggöra en lämplig och proportionell anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, att säkerställa flexibilitet och att möjliggöra utvecklingen av vissa åtgärder, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att ändra eller komplettera denna förordning i fråga om anpassningar när det gäller de bestånd som omfattas av denna förordning till följd av förändringar i beståndens geografiska utbredning, korrigerande åtgärder, genomförandet av landningsskyldigheten och begränsningar när det gäller den totala kapaciteten hos flottorna i de berörda medlemsstaterna. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([12]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(30) För att skapa rättslig säkerhet är det lämpligt att klargöra att åtgärder för tillfälligt upphörande som antas för att uppnå målen med denna plan kan vara berättigade till stöd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 ([13]).

([12]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

([13]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

(31) Genom att tillämpa dynamiska hänvisningar till F_{MSY}-intervall och till referenspunkter för bevarande säkerställs det att dessa parametrar, som är avgörande för fastställandet av fiskemöjligheter, inte blir inaktuella och att rådet alltid har möjlighet att använda bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning. Dessutom bör den strategi som består i att ge dynamiska hänvisningar till bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning följas vid förvaltningen av bestånden i Östersjön. Det bör också särskilt anges att landningsskyldigheten inte gäller för fritidsfiske i områden som omfattas av den fleråriga planen för fisket i Östersjön. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 ([14]) bör därför ändras.

(32) Minsta referensstorlek för bevarande för havskräfta i Skagerrak och Kattegatt bör ses över. Det bör också särskilt anges att landningsskyldigheten inte gäller för fritidsfiske i områden som omfattas av den fleråriga planen för fisket i Nordsjön. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/973 ([15]) bör därför ändras.

(33) Rådets förordningar (EG) nr 811/2004, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007 och (EG) nr 1300/2008 bör upphöra att gälla.

(34) De sannolika ekonomiska och sociala effekterna av planen bedömdes vederbörligen innan planen färdigbehandlades i enlighet med artikel 9.4 i förordning (EU) nr 1380/2013.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning upprättas en fleråriga plan (nedan kallad *planen*) för de demersala bestånd som förtecknas nedan, inklusive djuphavsbestånd i de västliga vattnen och, i de fall då beståndens utbredning sträcker sig utanför de västliga vattnen, i de till de västliga vattnen angränsande vattnen, och för det fiske som nyttjar dessa bestånd:

1. Dolkfisk (*Aphanopus carbo*) i Ices-delområdena 1, 2, 4, 6–8, 10 och 14 samt i Ices-sektionerna 3a, 5a, 5b, 9a och 12b.

2. Skoläst (*Coryphaenoides rupestris*) i Ices-delområdena 6 och 7 och i Ices-sektion 5b.

3. Havsabborre (*Dicentrarchus labrax*) i Ices-sektionerna 4b, 4c, 7a, 7d–h, 8a och 8b.

4. Havsabborre (*Dicentrarchus labrax*) i Ices-sektionerna 6a, 7b och 7j.

5. Havsabborre (*Dicentrarchus labrax*) i Ices-sektionerna 8c och 9a.

6. Torsk (*Gadus morhua*) i Ices-sektion 7a.

7. Torsk (*Gadus morhua*) i Ices-sektionerna 7e–k.

8. Glasvarar (*Lepidorhombus* spp.) i Ices-sektionerna 4a och 6a.

9. *Glasvarar* (*Lepidorhombus* spp.) i Ices-sektion 6b.

10. Glasvarar (*Lepidorhombus* spp.) i Ices-sektionerna 7b–k, 8a, 8b och 8d.

11. Glasvarar (*Lepidorhombus* spp.) i Ices-sektionerna 8c och 9a.

12. Marulkfiskar (*Lophiidae*) i Ices-sektionerna 7b–k, 8a, 8b och 8d.

13. Marulkfiskar (*Lophiidae*) i Ices-sektionerna 8c och 9a.

14. Kolja (*Melanogrammus aeglefinus*) i Ices-sektion 6b.

15. Kolja (*Melanogrammus aeglefinus*) i Ices-sektion 7a.

16. Kolja (*Melanogrammus aeglefinus*) i Ices-sektionerna 7b–k.

17. Vitling (*Merlangius merlangus*) i Ices-sektionerna 7b, 7c och 7e–k.

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en fleråriga plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som utnyttjar dessa bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007 (EUT L 191, 15.7.2016, s. 1).

([15]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/973 av den 4 juli 2018 om upprättande av en fleråriga plan för demersala bestånd i Nordsjön och de fisken som nyttjar dessa bestånd, med fastställande av närmare bestämmelser för genomförandet av landningsskyldigheten i Nordsjön, och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 676/2007 och (EG) nr 1342/2008 (EUT L 179, 16.7.2018, s. 1).

18. Vitling (*Merlangius merlangus*) i Ices-delområde 8 och Ices-sektion 9a.

19. Kummel (*Merluccius merluccius*) i Ices-delområdena 4, 6 och 7 och Ices-sektionerna 3a, 8a, 8b och 8d.

20. Kummel (*Merluccius merluccius*) i Ices-sektionerna 8c och 9a.

21. Birkelånga (*Molva dypterygia*) Ices-delområdena 6 och 7 och Ices-sektion 5b.

22. Havskräfta (*Nephrops norvegicus*) efter funktionell enhet i Ices-delområde 6 och Ices-sektion 5b:

    — I norra delen av Minch (FU 11).

    — I södra delen av Minch (FU 12).

    — I Firth of Clyde (FU 13).

    — I Ices-sektion 6a, utanför de funktionella enheterna (väster om Skottland).

23. Havskräfta (*Nephrops norvegicus*) efter funktionell enhet i Ices-delområde 7:

    — I östra delen av Irländska sjön (FU 14).

    — I västra delen av Irländska sjön (FU 15).

    — I Porcupine banks (FU 16).

    — I Aran grounds (FU 17).

    — I Irländska sjön (FU 19).

    — I Keltiska havet (FU 20–21).

    — I Bristol-kanalen (FU 22).

    — Utanför de funktionella enheterna (södra Keltiska havet och sydväst om Irland).

24. Havskräfta (*Nephrops norvegicus*) efter funktionell enhet i Ices-sektionerna 8a, 8b, 8d och 8e:

    — I norra och centrala Biscayabukten (FU 23–24).

25. Havskräfta (*Nephrops norvegicus*) efter funktionell enhet i Ices-delområdena 9 och 10, och Cecaf-zonen 34.1.1:

    — I den atlantiska delens östliga vatten kring Iberiska halvön, västra Galicien och norra Portugal (FU 26–27).

    — I den atlantiska delens östliga vatten kring Iberiska halvön och sydvästra och södra Portugal (FU 28–29).

    — I den atlantiska delens östliga vatten kring Iberiska halvön och Cádizbukten (FU 30).

26. Fläckpagell (*Pagellus bogaraveo*) i Ices-delområde 9.

27. Rödspätta (*Pleuronectes platessa*) i Ices-sektion 7d.

28. Rödspätta (*Pleuronectes platessa*) i Ices-sektion 7e.

29. Lyrtorsk (*Pollachius pollachius*) i Ices-delområdena 6 och 7.

30. Tunga (*Solea solea*) i Ices-delområdena 5, 12 och 14 och Ices-sektion 6b.

31. Tunga (*Solea solea*) i Ices-sektion 7d.

32. Tunga (*Solea solea*) i Ices-sektion 7e.

33. Tunga (*Solea solea*) i Ices-sektionerna 7f och 7g.

34. Tunga (*Solea solea*) i Ices-sektionerna 7h, 7j och 7k.

35. Tunga (*Solea solea*) i Ices-sektionerna 8a och 8b.

36. Tunga (*Solea solea*) i Ices-sektionerna 8c och 9a.

När vetenskaplig rådgivning, i synnerhet från Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå, visar att det har skett en förändring i den geografiska utbredningen när det gäller de bestånd som anges i första stycket i denna punkt, får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 för att ändra denna förordning och anpassa de områden som anges i första stycket i denna punkt för att beakta den förändringen. Sådana anpassningar får inte utsträckas till att omfatta bestånd i områden utanför unionens vatten i Ices-delområdena 4–10, och Cecaf-zonerna 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.0.

2. Om kommissionen på grundval av vetenskaplig rådgivning anser att den förteckning över bestånd som anges i punkt 1 första stycket behöver ändras, får kommissionen lägga fram ett förslag till översyn av denna förteckning.

3. När det gäller de angränsande vatten som anges i punkt 1 i denna artikel ska endast artiklarna 4 och 7 och de åtgärder som gäller fiskemöjligheter enligt artikel 8 i denna förordning tillämpas.

4. Denna förordning är också tillämplig på bifångster som har fångats i de västliga vattnen i samband med fiske efter de bestånd som anges i punkt 1. När F_{MSY}-intervall och andra skyddsåtgärder kopplade till biomassa fastställs för dessa bestånd i annan unionslagstiftning som upprättar flerårsplaner, ska de intervallen och skyddsåtgärderna dock gälla.

5. I denna förordning anges även närmare detaljer för genomförandet av landningsskyldigheten i unionens vatten i de västliga vattnen för alla bestånd av arter som omfattas av landningsskyldigheten enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013.

6. I denna förordning föreskrivs tekniska åtgärder, i enlighet med artikel 9, som är tillämpliga på samtliga bestånd i de västliga vattnen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller, utöver de definitioner som anges i artikel 4 i förordning (EU) nr 1380/2013, artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 ([16]) och artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 850/98 ([17]), följande definitioner:

1. *västliga vatten*: de nordvästliga vattnen (Ices-delområdena 5 (utom Ices-sektion 5a och endast unionens vatten i Ices-sektion 5b), 6 och 7) och de sydvästliga vattnen (Ices-delområdena 8, 9 och 10 (vattnen runt Azorerna), och Cecaf-zonerna 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.0 (vattnen runt Madeira och Kanarieöarna)).

2. *F_{MSY}-intervall*: ett värdeintervall som fastställts i bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, i synnerhet från Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå, där alla nivåer av fiskeridödlighet inom det intervallet leder till maximal hållbar avkastning (MSY) på lång sikt med ett givet fiskemönster och under befintliga genomsnittliga miljöförhållanden, utan att på ett betydande sätt påverka reproduktionsprocessen för de berörda stånden. Det tas fram för att ge en minskning på högst 5 % av den långsiktiga avkastningen jämfört med MSY. Ett tak sätts så att sannolikheten för att beståndet sjunker under gränsreferenspunkten för lekbeståndets biomassa (B_{lim}) inte överstiger 5 %.

3. *MSY $F_{lägre}$*: det lägsta värdet inom F_{MSY}-intervallet.

4. *MSY $F_{övre}$*: det högsta värdet inom F_{MSY}-intervallet.

5. *F_{MSY}-punktvärde*: det värde för uppskattad fiskeridödlighet som med ett givet fiskemönster och under befintliga genomsnittliga miljöförhållanden ger MSY på lång sikt.

6. *lägre F_{MSY}-intervall*: det intervall som består av värden från MSY $F_{lägre}$ upp till F_{MSY}-punktvärde.

7. *övre F_{MSY}-intervall*: det intervall som består av värden från F_{MSY}-punktvärde upp till MSY $F_{övre}$.

8. *B_{lim}*: den referenspunkt för lekbeståndets biomassa, fastställd i bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning från i synnerhet Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå, under vilken reproduktionsförmågan kan vara reducerad,

9. *MSY $B_{trigger}$*: den referenspunkt för lekbeståndets biomassa – respektive abundans när det gäller stånden av havskräfta – fastställd i bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning från i synnerhet Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå, under vilken specifika och lämpliga förvaltningsåtgärder ska vidtas för att säkerställa att nyttjandegraden i kombination med den naturliga variationen tillåter att beståndet byggs upp över nivåer som kan ge MSY på lång sikt.

([16]) Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

([17]) Rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer (EGT L 125, 27.4.1998, s. 1).

KAPITEL II

ÖVERGRIPANDE MÅL

Artikel 3

Övergripande mål

1. Planen ska bidra till att uppnå de mål för den gemensamma fiskeripolitiken som anges i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013, särskilt genom att tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen, och ska syfta till att säkerställa att nyttjandet av de levande marina biologiska resurserna sker på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som säkerställer MSY.

2. Planen ska bidra till att eliminera utkast, genom att i möjligaste mån undvika och minska oönskade fångster, och till genomförandet av den landningsskyldighet som fastställs i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013 för de arter som omfattas av fångstbegränsningar och på vilka den här förordningen är tillämplig.

3. Planen ska genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen för att säkerställa att fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen minimeras. Den ska vara förenlig med unionens miljölagstiftning, i synnerhet målet att senast 2020 uppnå god miljöstatus i enlighet med artikel 1.1 i direktiv 2008/56/EG.

4. Planen ska framför allt syfta till att

a) säkerställa att de villkor som anges i deskriptor 3 i bilaga I till direktiv 2008/56/EG uppfylls,

b) bidra till uppfyllandet av andra relevanta deskriptorer i bilaga I till direktiv 2008/56/EG, i proportion till den roll som fisket spelar för att uppfylla dem, och

c) bidra till att uppnå de mål som anges i artiklarna 4 och 5 i direktiv 2009/147/EG och artiklarna 6 och 12 i direktiv 92/43/EEG, i synnerhet för att minimera fiskeverksamhetens negativa inverkan på känsliga livsmiljöer och skyddade arter.

5. Åtgärder inom ramen för planen ska vidtas i enlighet med bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning. När tillräckliga uppgifter saknas ska en jämförbar bevarandegrad för de berörda stånden eftersträvas.

KAPITEL III

SPECIFIKA MÅL

Artikel 4

Specifika mål

1. Målet för fiskeridödligheten ska, i enlighet med de F_{MSY}-intervall som definieras i artikel 2, nås så snart som möjligt och, genom en successiv och stegvis anpassning, senast 2020 för de bestånd som anges i artikel 1.1, och det ska därefter bibehållas inom F_{MSY}-intervallen i enlighet med den här artikeln.

2. De F_{MSY}-intervall som baseras på planen ska begäras i synnerhet från Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå.

3. I enlighet med artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska rådet när det fastställer fiskemöjligheterna för ett bestånd se till att dessa fiskemöjligheter ligger inom det lägre F_{MSY}-intervall som är tillgängligt för det beståndet vid denna tidpunkt.

4. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 3 får fiskemöjligheterna för ett bestånd fastställas på nivåer som är lägre än F_{MSY}-intervallen.

5. Trots vad som sägs i punkterna 3 och 4 får fiskemöjligheterna för ett bestånd fastställas i enlighet med det övre F_{MSY}-intervall som är tillgängligt vid den tidpunkten för det beståndet, förutsatt att det bestånd som avses i artikel 1.1 ligger över MSY $B_{trigger}$,

a) om det, på grundval av vetenskaplig rådgivning eller vetenskapliga bevis, är nödvändigt för att nå de övergripande mål som fastställs i artikel 3 när det gäller blandfiske,

b) om det, på grundval av vetenskaplig rådgivning eller vetenskapliga bevis, är nödvändigt för att undvika att ett bestånd tar allvarlig skada på grund av dynamiken inom eller mellan bestånd av samma eller olika arter, eller

c) för att begränsa variationerna i fiskemöjligheterna till högst 20 % mellan år som följer på varandra.

6. När F_{MSY}-intervallen inte kan fastställas för ett bestånd som förtecknas i artikel 1.1 på grund av att det inte finns tillräckliga vetenskapliga uppgifter, ska det beståndet förvaltas i enlighet med artikel 5 till dess att F_{MSY}-intervall finns tillgängliga i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

7. Fiskemöjligheterna ska under alla omständigheter fastställas på ett sätt som säkerställer att sannolikheten är mindre än 5 % för att lekbeståndets biomassa understiger B_{lim}.

Artikel 5

Förvaltning av bifångstbestånd

1. Förvaltningsåtgärder för de bestånd som avses i artikel 1.4, inbegripet fiskemöjligheter när så är lämpligt, ska fastställas med beaktande av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning och ska överensstämma med de övergripande målen i artikel 3.

2. De bestånd som avses i artikel 1.4 ska förvaltas i enlighet med försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen, såsom den definieras i artikel 4.1.8 i förordning (EU) nr 1380/2013, när tillförlitlig vetenskaplig information inte är tillgänglig, och i enlighet med artikel 3.5 i den här förordningen.

3. I enlighet med artikel 9.5 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska förvaltningen av blandfiske när det gäller de bestånd som avses i artikel 1.4 i den här förordningen beakta svårigheten i att fiska samtliga bestånd vid MSY samtidigt, särskilt i situationer då detta leder till att ett fiske stängs i förtid.

Artikel 6

Begränsning av variationerna i fiskemöjligheterna för ett bestånd

En relevant rådgivande nämnd får rekommendera kommissionen en förvaltningsmetod som syftar till att begränsa de årliga variationerna i fiskemöjligheterna för ett visst bestånd som förtecknas i artikel 1.1.

Rådet får ta hänsyn till sådana rekommendationer när den fastställer fiskemöjligheter, förutsatt att dessa fiskemöjligheter är förenliga med artiklarna 4 och 8.

KAPITEL IV

SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 7

Referenspunkter för bevarande

Följande referenspunkter för bevarande för att skydda den fullständiga reproduktionskapaciteten för de bestånd som avses i artikel 1.1 ska, på grundval av planen, begäras i synnerhet från Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå:

a) MSY $B_{trigger}$ för de bestånd som avses i artikel 1.1.

b) B_{lim} för de bestånd som avses i artikel 1.1.

Artikel 8

Skyddsåtgärder

1. När vetenskaplig rådgivning visar att för ett visst år lekbeståndets biomassa, respektive abundans när det gäller bestånden av havskräfta, för något av de bestånd som avses i artikel 1.1 understiger MSY $B_{trigger}$, ska alla lämpliga korrigerande åtgärder antas för att säkerställa att det berörda beståndet eller den berörda funktionella enheten snabbt återgår till nivåer över de nivåer som kan ge MSY. I synnerhet ska fiskemöjligheterna, trots vad som sägs i artikel 4.3, fastställas till nivåer som, med beaktande av minskningen uttryckt i biomassa, ger en fiskeridödlighet som minskas till att ligga under det övre F_{MSY}-intervallet.

2. När vetenskaplig rådgivning visar att lekbeståndets biomassa, respektive abundans när det gäller bestånden av havskräfta, för något av de bestånd som avses i artikel 1.1 understiger B_{lim}, ska ytterligare korrigerande åtgärder vidtas för att säkerställa att det berörda beståndet eller den berörda funktionella enheten snabbt återgår till nivåer över dem som kan producera MSY. I synnerhet får dessa korrigerande åtgärder, trots vad som sägs i artikel 4.3, inbegripa att avbryta fisket efter det berörda beståndet eller den berörda funktionella enheten och att i lämplig utsträckning minska fiskemöjligheterna.

3. De korrigerande åtgärder som avses i denna artikel får inbegripa

a) nödåtgärder i enlighet med artiklarna 12 och 13 i förordning (EU) nr 1380/2013,

b) åtgärder i enlighet med artikel 9 i den här förordningen.

4. Vilken av de åtgärder som avses i denna artikel som vidtas ska bestämmas med beaktande av art, allvarlighetsgrad, varaktighet och upprepning av den situation där lekbeståndets biomassa, respektive abundans när det gäller bestånden av havskräfta, understiger de nivåer som avses i artikel 7.

KAPITEL V

TEKNISKA ÅTGÄRDER

Artikel 9

Tekniska åtgärder

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 i den här förordningen och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 i syfte att komplettera denna förordning med avseende på följande tekniska åtgärder:

a) Specifikationer av fiskeredskapens egenskaper och regler för användningen av redskapen för att säkerställa eller förbättra selektiviteten, minska oönskade fångster eller minimera de negativa effekterna på ekosystemet.

b) Specifikationer av ändringar av fiskeredskap eller tilläggsutrustning till fiskeredskap för att säkerställa eller förbättra selektiviteten, minska oönskade fångster eller minimera de negativa effekterna på ekosystemet.

c) Begränsningar eller förbud av användningen av vissa fiskeredskap och av fiskeverksamhet i vissa områden eller under vissa perioder, i syfte att skydda lekfisk, fisk som är mindre än minsta referensstorlek för bevarande eller icke-målarter, eller för att minimera de negativa effekterna på ekosystemet.

d) Fastställande av minsta referensstorlekar för bevarande för något av de bestånd som omfattas av denna förordning, för att säkerställa skydd av unga exemplar av marina organismer.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln ska bidra till att nå de övergripande mål som anges i artikel 3.

KAPITEL VI

FISKEMÖJLIGHETER

Artikel 10

Fiskemöjligheter

1. Medlemsstaterna ska vid fördelning av de fiskemöjligheter som är tillgängliga för dem i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1380/2013 beakta hur fångstsammansättningen sannolikt kommer att se ut för de fartyg som deltar i blandfiske.

2. Medlemsstaterna får, efter att ha underrättat kommissionen, utbyta alla eller delar av de fiskemöjligheter som de har tilldelats i enlighet med artikel 16.8 i förordning (EU) nr 1380/2013.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8 får TAC för bestånden av havskräfta i de västliga vattnen fastställas för förvaltningsområden som motsvarar vart och ett av de områden som anges i leden 22–25 i artikel 1.1 första stycket. I sådana fall får TAC för ett förvaltningsområde vara summan av fångstbegränsningarna i de funktionella enheterna och i de statistiska rektanglarna utanför de funktionella enheterna.

Artikel 11

Fritidsfiske

1. När vetenskaplig rådgivning visar att fritidsfiske har en väsentlig effekt på fiskeridödligheten för ett bestånd som avses artikel 1.1, får rådet fastställa icke-diskriminerande begränsningar för fritidsfiskare.

2. Vid fastställande av de begränsningar som avses i punkt 1 ska rådet utgå från transparenta och objektiva kriterier, bland annat av miljömässig, social och ekonomisk karaktär. De kriterier som används får i synnerhet inbegripa fritidsfiskets inverkan på miljön, den samhälleliga betydelsen av den verksamheten och dess bidrag till ekonomin i kustområdena.

3. Medlemsstaterna ska i förekommande fall vidta nödvändiga och proportionella åtgärder för övervakning och insamling av data för en tillförlitlig bedömning av de faktiska fångstnivåerna inom fritidsfisket.

Artikel 12

Begränsning av fiskeansträngningen för tunga i västra delen av Engelska kanalen

1. TAC för tunga i västra delen av Engelska kanalen (Ices-sektion 7e) enligt denna plan ska kompletteras med begränsningar av fiskeansträngningen.

2. Vid fastställandet av fiskemöjligheter ska rådet årligen fastställa det högsta antalet dagar till sjöss för fartyg som finns i västra delen av Engelska kanalen och som använder bomtrålar med en maskstorlek som är minst 80 mm och för fartyg i västra delen av Engelska kanalen som använder passiva nätredskap med en maskstorlek som är högst 220 mm.

3. Det högsta antal dagar till sjöss som avses i punkt 2 ska anpassas i proportion till den anpassning av fiskeridödligheten som motsvarar variationerna i TAC.

KAPITEL VII

BESTÄMMELSER KOPPLADE TILL LANDNINGSSKYLDIGHETEN

Artikel 13

Bestämmelser kopplade till landningsskyldigheten i unionens vatten i de västliga vattnen

1. När det gäller alla bestånd av arter i de västliga vattnen som omfattas av landningsskyldigheten enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 i den här förordningen och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 för att komplettera den här förordningen genom att fastställa närmare bestämmelser för denna skyldighet i enlighet med artikel 15.5 a–e i förordning (EU) nr 1380/2013.

2. Den landningsskyldighet som föreskrivs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska inte gälla för fritidsfiske, inte ens om rådet fastställer begränsningar i enlighet med artikel 11 i den här förordningen.

KAPITEL VIII

TILLTRÄDE TILL VATTEN OCH RESURSER

Artikel 14

Fisketillstånd och kapacitetstak

1. För var och en av de Ices-zoner som avses i artikel 1.1 i den här förordningen ska varje medlemsstat utfärda fisketillstånd i enlighet med artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 för fartyg som för dess flagg och som bedriver fiskeverksamhet i detta område. I sådana fisketillstånd får medlemsstaterna även begränsa den totala kapaciteten för de fartyg som använder ett särskilt redskap.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 i den här förordningen och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 för att komplettera den här förordningen genom att begränsa den totala kapaciteten hos de berörda medlemsstaternas flottor för att underlätta uppnåendet av målen i artikel 3 i den här förordningen.

3. Varje medlemsstat ska upprätta och regelbundet uppdatera en förteckning över de fartyg som har ett fisketillstånd som avses i punkt 1 och göra den tillgänglig för kommissionen och övriga medlemsstater på sin officiella webbplats.

KAPITEL IX

FÖRVALTNING AV BESTÅND AV GEMENSAMT INTRESSE

Artikel 15

Principer och mål för förvaltning av bestånd av gemensamt intresse för unionen och tredjeländer

1. Om bestånd av gemensamt intresse även nyttjas av tredjeländer, ska unionen samarbeta med dessa tredjeländer för att säkerställa att bestånden förvaltas på ett hållbart sätt som är förenligt med målen för förordning (EU) nr 1380/2013, särskilt artikel 2.2 i den förordningen, och med målen för den här förordningen. Om inget formellt avtal nås ska unionen göra sitt yttersta för att komma fram till gemensamma arrangemang för fiske av sådana bestånd i syfte att möjliggöra en hållbar förvaltning och på så sätt främja likvärdiga förutsättningar för unionsaktörer.

2. Vid gemensam förvaltning av bestånd som delas med tredjeländer får unionen utbyta fiskemöjligheter med dessa i enlighet med artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1380/2013.

KAPITEL X

REGIONALISERING

Artikel 16

Regionalt samarbete

1. Artikel 18.1–18.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska tillämpas på de åtgärder som avses i artiklarna 9, 13 och 14.2 i den här förordningen.

2. Med avseende på tillämpningen av punkt 1 i den här artikeln får medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse i de nordvästliga vattnen lämna gemensamma rekommendationer för de nordvästliga vattnen och medlemsstater med ett direkt förvaltningsintresse i de sydvästliga vattnen lämna gemensamma rekommendationer för de sydvästliga vattnen. Dessa medlemsstater får också tillsammans lämna gemensamma rekommendationer för samtliga dessa vatten. Dessa rekommendationer ska lämnas i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 för första gången senast den 27 mars 2020, och därefter 12 månader efter varje gång en utvärdering av planen har lagts fram i enlighet med artikel 17 i den här förordningen. De berörda medlemsstaterna får också lämna sådana rekommendationer när så är nödvändigt, i synnerhet om det sker en förändring i situationen för något av de bestånd som omfattas av den här förordningen, eller för att bemöta nödsituationer som har konstaterats i den senaste vetenskapliga rådgivningen. Gemensamma rekommendationer avseende åtgärder som avser ett visst kalenderår ska lämnas in senast den 1 juli det föregående året.

3. De befogenheter som ges enligt artiklarna 9, 13 och 14.2 i denna förordning ska inte påverka de befogenheter som kommissionen ges genom andra bestämmelser i unionsrätten, däribland förordning (EU) nr 1380/2013.

KAPITEL XI

UTVÄRDERINGS- OCH FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 17

Utvärdering av planen

Senast den 27 mars 2024 och därefter vart femte år ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om planens resultat och effekter på de bestånd som omfattas av denna förordning och på det fiske som nyttjar dessa bestånd, särskilt vad gäller uppnåendet av de övergripande mål som anges i artikel 3.

Artikel 18

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.1, 9, 13 och 14.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 26 mars 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.1, 9, 13 och 14.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 1.1, 9, 13 och 14.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

KAPITEL XII

STÖD FRÅN EUROPEISKA HAVS- OCH FISKERIFONDEN

Artikel 19

Stöd från Europeiska havs- och fiskerifonden

Åtgärder för tillfälligt upphörande som antas för att uppnå planens mål ska betraktas som ett sådant tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet som avses i artikel 33.1 a och c i förordning (EU) nr 508/2014.

KAPITEL XIII

ÄNDRINGAR AV FÖRORDNINGARNA (EU) 2016/1139 OCH (EU) 2018/973

Artikel 20

Ändringar av förordning (EU) 2016/1139

Förordning (EU) 2016/1139 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”*Artikel 2*

Definitioner

Vid tillämpningen av denna förordning gäller de definitioner som anges i artikel 4 i förordning (EU) nr 1380/2013, artikel 4 i förordning (EG) nr 1224/2009 och artikel 2 i förordning (EG) nr 2187/2005. Dessutom gäller följande definitioner:

1. *pelagiska bestånd*: de bestånd som anges i artikel 1.1 c–h i denna förordning eller en kombination av dessa.
2. *F_{MSY}-intervall*: ett värdeintervall som fastställts i bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, i synnerhet från Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå, där alla nivåer av fiskeridödlighet inom det intervallet leder till maximal hållbar avkastning (MSY) på lång sikt med ett givet fiskemönster och under befintliga genomsnittliga miljöförhållanden, utan att på ett betydande sätt påverka reproduktionsprocessen för de berörda stånden. Det tas fram för att ge en minskning på högst 5 % av den långsiktiga avkastningen jämfört med MSY. Ett tak sätts så att sannolikheten för att beståndet sjunker under gränsreferenspunkten för lekbeståndets biomassa (B_{lim}) inte överstiger 5 %.
3. *MSY $F_{lägre}$*: det lägsta värdet inom F_{MSY}-intervallet.
4. *MSY $F_{övre}$*: det högsta värdet inom F_{MSY}-intervallet.
5. *F_{MSY}-punktvärde*: det värde för uppskattad fiskeridödlighet som med ett givet fiskemönster och under befintliga genomsnittliga miljöförhållanden ger MSY på lång sikt.
6. *lägre F_{MSY}-intervall*: det intervall som består av värden från MSY $F_{lägre}$ upp till F_{MSY}-punktvärde.
7. *övre F_{MSY}-intervall*: det intervall som består av värden från F_{MSY}-punktvärde upp till MSY $F_{övre}$.
8. *B_{lim}*: den referenspunkt för lekbeståndets biomassa, fastställd i bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning från i synnerhet Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå, under vilken reproduktionsförmågan kan vara reducerad,
9. *MSY $B_{trigger}$*: den referenspunkt för lekbeståndets biomassa fastställd i bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning från i synnerhet Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå, under vilken specifika och lämpliga förvaltningsåtgärder ska vidtas för att säkerställa att nyttjandegraden i kombination med den naturliga variationen tillåter att beståndet byggs upp över nivåer som kan ge MSY på lång sikt.
10. *berörda medlemsstater*: medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse, det vill säga Danmark, Tyskland, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Finland och Sverige.”

2. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”*Artikel 4*

Mål

1. Målet för fiskeridödlighet ska, i enlighet med de F_{MSY}-intervall som definieras i artikel 2, nås så snart som möjligt och, genom en successiv och stegvis anpassning, senast 2020 för de bestånd som anges i artikel 1.1, och det ska därefter bibehållas inom F_{MSY}-intervallen, i enlighet med den här artikeln.

2. De F_{MSY}-intervall som baseras på planen ska begäras i synnerhet från Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå.

3. I enlighet med artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska rådet när det fastställer fiskemöjligheterna för ett bestånd se till att dessa fiskemöjligheter ligger inom det lägre F_{MSY}-intervall som är tillgängligt för det beståndet vid denna tidpunkt.

4. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 3 får fiskemöjligheterna fastställas på nivåer som är lägre än F_{MSY}-intervallen.

5. Trots vad som sägs i punkterna 3 och 4 får fiskemöjligheterna för ett bestånd fastställas i enlighet med det övre F_{MSY}-intervall som är tillgängligt vid den tidpunkten för det beståndet, förutsatt att det bestånd som avses i artikel 1.1 ligger över MSY $B_{trigger}$,

a) om det, på grundval av vetenskaplig rådgivning eller vetenskapliga bevis, är nödvändigt för att nå de övergripande mål som fastställs i artikel 3 när det gäller blandfiske,

b) om det, på grundval av vetenskaplig rådgivning eller vetenskapliga bevis, är nödvändigt för att undvika att ett bestånd tar allvarlig skada på grund av dynamiken inom eller mellan bestånd av samma eller olika arter, eller

c) för att begränsa variationerna i fiskemöjligheterna till högst 20 % mellan år som följer på varandra.

6. Fiskemöjligheterna ska under alla omständigheter fastställas på ett sätt som säkerställer att sannolikheten är mindre än 5 % för att lekbeståndets biomassa understiger B_{lim}."

3. I kapitel III ska följande artikel införas efter artikel 4:

"*Artikel 4a*

Referenspunkter för bevarande

Följande referenspunkter för bevarande för att skydda den fullständiga reproduktionskapaciteten för de bestånd som avses i artikel 1.1 ska, på grundval av planen, begäras i synnerhet från Ices eller ett liknande oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå:

a) MSY $B_{trigger}$ för de bestånd som avses i artikel 1.1.

b) B_{lim} för de bestånd som avses i artikel 1.1."

4. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"*Artikel 5*

Skyddsåtgärder

1. När vetenskaplig rådgivning visar att för ett visst år lekbeståndets biomassa för något av de bestånd som avses i artikel 1.1 understiger MSY $B_{trigger}$, ska alla lämpliga korrigerande åtgärder antas för att säkerställa att det berörda beståndet snabbt återgår till nivåer över de nivåer som kan ge MSY. I synnerhet ska fiskemöjligheterna, trots vad som sägs i artikel 4.3, fastställas till nivåer som, med beaktande av minskningen uttryckt i biomassa, ger en fiskeridödlighet som minskas till att ligga under det övre F_{MSY}-intervallet.

2. När vetenskaplig rådgivning visar att lekbeståndets biomassa för något av de bestånd som avses i artikel 1.1 understiger B_{lim}, ska ytterligare korrigerande åtgärder vidtas för att säkerställa att det berörda beståndet snabbt återgår till nivåer över dem som kan producera MSY. I synnerhet får dessa korrigerande åtgärder, trots vad som sägs i artikel 4.3, inbegripa att avbryta fisket efter det berörda beståndet och att i lämplig utsträckning minska fiskemöjligheterna.

3. De korrigerande åtgärder som avses i denna artikel får inbegripa

a) nödåtgärder i enlighet med artiklarna 12 och 13 i förordning (EU) nr 1380/2013,

b) åtgärder i enlighet med artiklarna 7 och 8 i den här förordningen.

4. Vilken av de åtgärder som avses i denna artikel som vidtas ska bestämmas med beaktande av art, allvarlighetsgrad, varaktighet och upprepning av den situation där lekbeståndets biomassa understiger de nivåer som avses i artikel 4a."

5. I artikel 7 ska följande punkt läggas till:

”3. Den landningsskyldighet som föreskrivs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska inte gälla för fritidsfiske, inte ens om rådet fastställer begränsningar för fritidsfiskare.”

6. Bilagorna I och II ska utgå.

Artikel 21

Ändringar av förordning (EU) 2018/973

Förordning (EU) 2018/973 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 9 ska följande punkt läggas till:

”3. Genom undantag från bilaga XII till förordning (EG) nr 850/98, ska den minsta referensstorleken för bevarande för havskräfta (*Nephrops norvegicus*) i Ices-sektion 3a fastställas till 105 mm.

Denna punkt ska gälla fram till den dag då bilaga XII till förordning (EG) nr 850/98 upphör att gälla.”

2. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”*Artikel 11*

Bestämmelser kopplade till landningsskyldigheten i unionsvatten i Nordsjön

1. När det gäller alla bestånd av arter i Nordsjön som omfattas av landningsskyldigheten enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 16 i den här förordningen och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 för att komplettera den här förordningen genom att fastställa närmare bestämmelser för denna skyldighet i enlighet med artikel 15.5 a–e i förordning (EU) nr 1380/2013.

2. Den landningsskyldighet som föreskrivs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska inte gälla för fritidsfiske, inte ens om rådet fastställer begränsningar i enlighet med artikel 10.4 i den här förordningen.”

KAPITEL XIV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 22

Upphävande

1. Följande förordningar ska upphöra att gälla:

a) Förordning (EG) nr 811/2004.

b) Förordning (EG) nr 2166/2005.

c) Förordning (EG) nr 388/2006.

d) Förordning (EG) nr 509/2007.

e) Förordning (EG) nr 1300/2008.

2. Hänvisningar till de upphävda förordningarna ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 23

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 2019.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
A. TAJANI	G. CIAMBA
Ordförande	*Ordförande*

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet och rådet

Europaparlamentet och rådet har för avsikt att upphäva befogenheterna att anta tekniska åtgärder genom delegerade akter i enlighet med artikel 8 i denna förordning när de antar ett nytt regelverk om tekniska åtgärder som inbegriper en befogenhet som omfattar samma åtgärder.